

Sverre er 80 nú!

Og vit vilja ynskja honum, at hann skal liva so fegnar ellisdagar sum tann fuglur á ljósum degi, ið hann eitt langt liv hevur verið talsmaður fyri. Ja, fuglurin í Föroyum er undansloppin, fara vit at vóna, og tað er ikki eiti av hylningrómi, at hava um oyrini ein tilikan merkisdag.

Nú eru öll á einum máli um, at her er vakurt í Föroyum. Heil skip koma við forvitnum ferðafólki, at síggja náttúruvakurleikan í hesum

landi. Fyri einari hálvari öld síðani, ferðaðist Sverri innan og uttandis til at síga fólki frá hesum vakurleika. Fremmanda fólkið hevur ofta hug at síggja föroyskan dans. Eisini tað fekk Sverri í lag, og hann skrivaði bók »Nökur orð um hin föroyska dansin« fyrri mongum harrans árum síðani.

Tað man vera um hálv öld síðan, tann, ið hesi orð skripar fyrstu ferð á bók á föroyskum máli og seint verður tað gloymt. Bókin var »Dagdvölja« eftir Sverra Paturson. Hann hevur skrivað ikki so lítið síðani tá, og ymiskt verður tað gloymt í bræði, heldur man Sverri fara at teljast millum teir, ið ríka hava föroyskar bókmentir mest.

Sjóverjuna hevur Sverri ofta tikið til pennin um, men har hevur hann ikki sæð stóran ávøkstur higartil. Nú sigst at fara at muna.

»Móti loysing« æt ein bók, Sverri skrivaði. Hon miðar ímóti politiskari loysing frá Danmark, og hevur sostatt einki at gera við tær ymsku loysingar, ið eru komnar í okkara samfelag nú.

Vinur.

Ein í Tórshavn nýliga búsettur danskur heilsölumaður, Gunnar Stokholm, hevur 4. í h. við miklari lýsing í konkurranstu við teir viðskiftamenn, hann higartil hevur havt, byrjað smásölu av konufólka og mannsfólkaklæðum og skræddaravirki.

Stutt áðrenn hesin maður fór at handla sum smásölumaður, hevur hann sum heilsölumaður selt smásölumønum ikki lítlar nøgdur av júst somu vöru, sum hann nú selur »detail« fyrri nógv lægri prís.

Hetta hava limir okkara, sum hava fingið sviðan av hesi ódám-ligu gerð Stokholms, gjørt okkum kunnugan við og kært seg um.

Undirritaðu feløg, sum umboða allar smásöluhandilsmenn í bý og á bygd, hava sjálvandi einki ímóti loyalari konkurranstu, men við slíka hevur henda umrøddu mannagongd einki at gera. Felögin nýta høvi til at gera vart við tann ódám-liga handilssíð, sum hesin uttanfelagsmaður hevur nýtt.

Føroya
Keypmannafelag

Havnar
Detailhandlarafelag

NÝGGJA KLÆDNAPRESSAN
telf. 672 í Havn

Haldið
Socialin

HIN »SAMBANDSKI«

»REDNINGSBÁTURIN«

Tað er ikki fólki látur í huga, men ikki kann ein lata vera at smilast, tá ið hann sær hetta bílætið, sum »Dimmalætting« í einari oddagrein setur fram: hin sambandski redningsbátur, sum fyrst av öllum tekur upp fólka-floksmenninar. Teir eru í miklum vanda, og hvønn skulu teir venda sær til uttan hin tryggja bjargingarbátin hjá Sambandinum. Hann er Føroya skjöldur og vernd, og nú tá ið vrakini frá hini stólu fólkaflokskútu reka umkring, liggur hann har breiður og búktur og tekur upp alla mannning, ið eftir flýtur, og sum vil lata seg bjarga.

Tað kemur í hugan nú, at »Dagblaðið« onkuntíð fyrr, tá ið tíðirnar vóru öðrvísi, plagdi at síga, at Sambandið vann, tá ið Føroyingar vóru armir, og illa fyríkomnir. Sambandið hevði allar sínar dagar rett fólkið við armód og fátæk-dömi. »Vi elendige folk udi Færø« vit kundu einki, vit skuldu vera lítillátað og spakfór. Ikki toga í tjóðrið men halda okkum á tí heimabeiti, sum vit vóru komnir at standa á. — Jú, nakað soleiðis plagdi »Dagblaðið« at taka til. —

Uppaftur verður toikið: hetta kemur einum í huga í hesum dögum. Og ein kann ikki lata vera at hugsa, tá ið hann lesur »Dimmalætting« og skeitir niður í tær nógvu oddagreinirnar, sum hetta gamla millum Føroyingar so grundfestaða blaðið skripar at stór sorg er henni ikki í huga í hesum dögum. Hon tykist ikki at ætla at binda sær svart flor um hattin.

Trolarar var hon ongantíð glað fyri. Hon fór at verða súr beinan vegin sum Føroyingar fóru at endurnýggja fiskiflotan og taka sær trolarar. Hon hevði sluppinar upp til skýggja. Sambandið hevði eisini altíð sett sparsemi í háseti.

Hetta var ein gull tíð, fólkið dansaði um gullkálvin, dreiv eitt oyðlusemi og spilti góðar föroyskar dygdir.

Men nú, ið kanska ein heldur trong tíð er við at koma á okkum, og gullið ikki er so nógv sum fyrr, og menn eru farnir at kanna orsøkirnar til vandan, dettur okkum eisini í huga, at Sambandið og »Dimmalætting«, ið vaska sínar hendur og fráskriva sær alla skuld, altíð hava styðjað streymin uttan ífrá. Hin fremmanda streymin sunnan ífrá. Hann hevur ikki vant Føroyingar til sparsemi og at byggja á gamlan økonomi. —

Men vit fara aftur til »redningsbátin«. Hvar ætlar hin sambandski bjargingarbáturinn við Fólkafloksins oddamønum innanborða at stýra, og fara hesir mennir at sita kropnir saman bert takkandi fyri sína bjarging og lata so bjargingarmenninar ráða fyri ferðini? Ætlar hann bert at flóta ella skal hann taka danska havn og leggja seg har tryggan í vetralegu?

Fólkið veit lítið, og fólkið spyr. Flóta vit brátt öll fyri vág og vind, og er tað nú Sambandið, sum hentar okkum upp, ella hvussu er skilið. Eitt er sum undrar, at handlar eru fullir av vörum, um so nakar er at keypa. Tá ið peninganeyðin er stór, plagdi vörumøngdin at minka. Tá verður savnað seg um tær vörur, sum mest neyðugar eru. Og trolarar selja fisk í útlandum, og tað sigst, at vit liggja inni við fiskinum, sum her er keyptur. Spurningarnir eru nógvir. Og nógv eru tey, sum ikki við so stórar gleði sum vissir Fólkafloksmenn vilja sleppa sær upp í hin »sambandska redningsbátin« og har samankropin niðri í kjölinum at sita.

Forvitin.

Skipafelagið Føroyar

Telefonir 209 171 274

Tórshavn

Føroya Bjór

Øl- og Mineralvatnsvirki

Máltráð nr. 4

FØROYA PILSNAR
EKTA MALTØL

Citrón sodavatn
Appelsin limonada
Hindber limonada
Jørðber limonada
Vanillie limonada
Appolinaris

Øl og mineralvatn verður bert sent til teir kundar, ið senda kassar og fløskur aftur. **Sendið tómt góðs aftur!**

EINAR WAAG Klakksvík.